

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386-03. תאריך: 136 • מען מברקי: "עולמפרס". מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בן-אביגדור • הפצה: "גר" • בע"מ • גדופות • צינקהנרפיה • כספי" בע"מ • העורך הראשי אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תכנית: יוסף שנון • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיפון • מח' המודעות: רפי זכרונני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קיא ירי

פנים עתה במטרה להצר את מרחב חופש העיתונות. היעד הראשון הוא העולם הזה, אולם במקום לא במאחר התפוך העיתונות כולה לקורבן לרוח החדשה שהשתלטה על משרד-המישפטים.

בשלב זה, כשמדובר בחקירה בלבד ובטרם נגטו הליכים משפטיים, אנו רוצים לקוות שיעמדו לממונים על כך התבונה והשכל הישר, שלא להסוף את משרד-המישפטים לפלוגת-סער הרואה בעיתונות את האיוב מיספר אחד של השילטון.

אחת מאבני היסוד של הדמוקרטיה האמריקאית המהוללת, היא "הזכות לקבל מידע". זכות זו, המעוגנת בחוקה, אינה ניתנת לעירעור, ובתי-המשפט האמריקאי אינם עדיפי אותה במישפטים לא מעטים על-פני אינטרסים טובים והשובים אחרים.

בישראל לא גטיעה הדמוקרטיה לדרגה כה עליונה (בעיקר משיקולי ביטחון המדינה ומצב-החירום) אך בכל זאת, כשי שקל המחוקק את הנזק שייגרם לחוקר מול האינטרס הציבורי — הוא הכריע לטובת האחרון.

בשבוע שעבר נרמס אינטרס ציבורי זה בצורה בוטה וגסה, ויחד עימו נפגע הגיעה קשה גם עקרון פומביות בתי המשפט.

אילו רצה, היה מאיר יכול להימלט בנקל מהמקום. עופר קור, שהבחין בתקרית, חש לכיוון ההתרחשות וצעק אל השוטרים שיניחו לצלם-העיתונות. השוטרים אכן הניחו לציפריס, אך התנפלו על קור והחלו חובטים גם בו. הרחק לכת השוטר שימשון נויילנדר, שהרים את הכתב באוויר וניסה לדחוף אותו בכוח לתוך חדרו של מפקד מישטרט בית-המישפט, השוכן באותו מיס-דרון. כך חשב נויילנדר ליצור יש מאין, ראה על הסגת-גבול פלילית מצד חוליית הכיסוי של העולם הזה.

בטימה של התקרית, הורחקו אנשי העולם הזה מהמקום בכוח. הם ניסו לברר את הנתים של אנשי המישטרט האלימים, אך נתקלו בסיור. רב-פקד מזור על ענה להם: "כשתקבלו כיתבי-אישום על הסגת-גבול פלילית, תדעו את שמותינו".

אולם רב-פקד מזור הוא איש-מישטרט ותיק, ומכיר את החוק היטב. לכן, משעברה שעה קלה, הוא הבין שהסתכן לפיכך החליט לנקוט צעד נוסף, וכך עבר עבירה שלישית, חמורה ביותר.

מזור הבין שתי הזמנות רישמיות של המישטרט, וזימן את הכתב והצלם של העולם הזה להתייצב במישטרט כעבור יומיים, לצורכי מה שהוא גזיר כ"חקירה". הוא שלח את ההזמנות באמצעות שני השוטרים ליבר ונוילנדר, והפעם הורה להם להזדהות באופן ברור.

כך ניצל מזור את סמכותו שלא כחוק, להטרדת אורחים. ואם לא די בכך, הרי כאשר התייצבו ציון ציפריס ועופר קור במטה המחוז לשם ה"חקירה", התברר להם מפי חוקרם, מפקח-מישנה מרדכי שניצר, שהם "הסיגו גבול" בכך שחדרו לחדרו של מפקד מישטרט בית-המישפט.

זו היתה גירסתו של מזור שהוא, אגב, מפקדו של שניצר במדור-תישואל. ייתכן מאוד שרב-פקד מזור עשה חש-בון פשוט, והגיע למסקנה שעדותם של ארבעה שוטרים תעמוד בהצלחה מול עור-תם של שני עיתונאים. אך הוא לא הביא בחשבון דבר אחד: שניות ספורות לפני התקרית הספיק הצלם ציפריס ללחוץ על הדק המצלמה, ולהנציח בכמה תמונות את תחילתה של התקרית. באותן התמונות, שפותחו במעבדה, נראה היטב מקום התיקריט — מיסדרון בית-המישפט. השקר של קצין המישטרט נחשף, שחור על-גבי לבן, עיקר ה"חקירה" של שניצר נסב על הניסיון לשכנע את הכתב והצלם שלא לפרסם את תמונת עדה-המדינה.

פרשה תוך שמירת סודיות מוחלטת, ור טעמיה עימה. פרקליטיהם של שיבעה ה"חדשות העיקריים לא ידעו מאמה על הראיות שנאספו נגד שולחיהם. כשנסת תיימה החקירה, והחומר הועבר לפרקליטות מחוז תל-אביב, נעשה הדבר תוך שמירה על מירב כללי הסודיות. גם כיתבי-האישום הוכנו בחשאי, הודפסו ברגע ה"אחרון לפני הגשתם הוגשו לבית-המישפט פט תוך נקיטת אמצעי-אטטייה שונים.

חרף הסודיות הרבה דלף חלק מפירטי האישום ערב הגשתם, ופורסם על-ידי ה"כתב לענייני מישטרט של הצהרון מעריב, אבי רז. הפירסום גרם מבוכה רבה בפרק ליטות המחוז. מה שלא דלף היה עניין המיסקה שנעשתה עם אחד הנאשמים, משה מאיר, שהפך עדה-המדינה.

הידיעה על כך הגיעה באופן בילעדי לאוזני כתב העולם הזה לענייני מישפט, עופר קור, שהתכוון להכין כתבה בנושא. הסכם החסינות עם עדה-המדינה, משה מאיר, היה אמור להיחתם בבוקר הגשת כיתבי-האישום ביום השישי לפני שבו עיים (29 בספטמבר). בנוכחות עורכת-הדין פנינה דבורין מפרקליטות מחוז תל-אביב שתייצג את התביעה בתיק, ור קציני צוות החקירה המישטרתי, ובתוכט רב-פקד מזור.

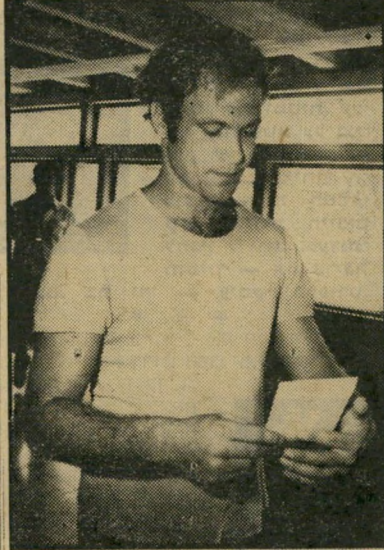
לאותו הזמן הוזמן הכתב קור את צלם המערכת, ציון סיפריס, כדי שיצלם את הבאתו של עדה-המדינה למישרטי פרקליטות המחוז בקומה החמישית של היכל המישפט בתל-אביב, שם עמד, על פי הימורו של עופר קור, להיחתם הסכם. שעה ארוכה לפני הבאת החשוד כבר החלה תכונה רבה בפרקליטות, ועובדה זו חיזקה את ההנחה שההסכם יחתם במקום. כשהבחינו קציני המישטרט שהגיעו ל"מקום בעיתונאי ובצלם, הם עשו ניסיון גות התחמקות ואף העבירו את המקום שנקבע לחתימת ההסכם, ממישרדו של פרקליט המחוז לאחד החדרים הצדדיים שבקומה הרביעית של בית-המישפט-השלום.

אדא שחרף תרגילי וההתחמקות של עורכת-הדין דבורין וקציני ה"מישטרט, הצליח עופר קור לגלות את החדר שבו הם נבלעו, ולהגיע לשם יחד עם הצלם ציפריס. שניהם עמדו והמתינו בכס-המסדרונות בית-המישפט. לרגע שבו יובא הנאשם — עד המדינה.

ואכן, סבלנותם השתלמה. בשעות ה"צהריים הגיע המקום משה מאיר, כשהוא מלווה ברב-פקד מזור ובשני סמלים מה

שוטר יצחק ליבר
היה חופש-עיתונות?

שוטר שמשון נויילנדר
להלביש עבירות

רב-פקד סנדרו מזור
"לא רוצה להזדהות"

את מעשיו של מזור יחקרו הרשויות המוסמכות, ומיכתב-תלונה רישמי בנושא כבר שוגר. נותר רק ההיבט הציבורי, ובעיקר זה הנוגע לחופש-הדיווח העיתוני נאי. עד כה היתה צפויה לכתבים לענייני פלילים סכנת התנכלות מצד עבריינים או קרוביהם. כעת, כנראה, קיימת הסכנה גם מצד אנשי החוק עצמם.

יחידה המרכזית, שימשון נויילנדר ויצחק ליבר, כשראו השוטרים את צלם העולם הזה מתייצב מולם ומכוון את מצלמתו, הם ניסו להתחמק, אך זה היה מאוחר מדי. מיסדרון בית-המישפט הוא מקום המותר לכניסת צלמים, ולא היתה בידי השוטרים כל דרך חוקית למנוע את הצילום ואת הפירסום שיבוא בעיקבותיו.

עובדה זו לא הפריעה לשלושת שוטרי היחידה המרכזית. הם זינקו לעבר הצלם ציפריס, והחלו חובטים בו ובציוד יקר-הערך שנשא עימו. תוך כדי כך גם שכחו השוטרים מהשמתם העיקרית — ליווי העציר משה מאיר — והניחו לו לנפשו.

תמ